

Lena Rådström Baastad: Tal vid minnesceremoni efter våldsdådet i Örebro 2025

Talare

Lena Rådström Baastad
Landshövding

Datum

11 februari 2025

Plats

Örebro

1 Före och efter.

Det är den enda indelning som finns.

Ögonblicket före, evigheten efteråt.

Så skrev Bodil Malmsten i sin dikt Sorg.

5

Den 4 februari, klockan 12.33, förändrades allt. Då inträffade det ögonblick som Bodil Malmsten fångar i dikten.

Det ögonblick som medarbetarna hos polisen, räddningstjänsten och

ambulansen aldrig glömmer, medan de indränkta i sirenernas ljud färdades mot

10 Campus Risbergiska.

Där – mitt i en vanlig tisdags lunchbestyr – fick blåljusmedarbetarna gå från tvivlet i larmsamtalens innebörd - till uppgiften att rädda liv och stötta oroliga. De mötte den mest fasansfulla skådeplatsen för ett svenskt våldsdåd någonsin.

15

Vid datorn, mobilen, via bilradion eller TV:n försökte vi andra greppa allvaret i vad som förmedlades.

En skola var drabbad. En skola där drömmar ska drömmas och nya steg ska tas.

20 Strax efter lunch denna vanliga tisdag lade sig ett mörker över våra sinnen. Ett mörker som vi burit fram till nu.

Nu när vi ses här för att tänka på dem som dådet slog allra hårdast mot. Offren för det meningslösa våldet. De medmänniskor som inte längre finns med oss.

Vi har hört om polisen som berättade om ett av de många ohyggliga intryck han

25 mötte inifrån Risbergiska skolans korridorer.

Om telefonerna som fortsatte ringa – men vars ägare aldrig kunde svara.

Jag tänker på de textmeddelanden som skickades och röstmeddelanden som spelades in.

All den gränslösa kärlek som anhöriga och vänner till offren försökte förmedla blev till ord som aldrig nådde fram.

35 Tomheten det skapar kan inte fyllas via en minnesstund. Men från djupet av mitt hjärta hoppas jag att ni som stått de avlidna nära känner att ni inte är ensamma.

Hela Örebro, hela Örebro län och hela Sverige finns med er.

40 Men nu ska vi tillsammans, så gott vi kan, visa alla att det är inte sorgen och mörkret som definierar vad Örebro är och ska vara.

Örebro är kyrkorna och moskéerna som öppnade sina dörrar för alla som behövde stöd.

45

Vi är idrotts- och kulturföreningarna som slutit samman runt medlemmar som påverkats och sörjt.

Vi utgör tillsammans den kommun som från första stund gjort vad den kunnat för att ge stöd till elever, medarbetare och anhöriga till offren.

50

Vårt Örebro är de lärare och skolledare som i allvarets stund bar ansvaret för situationen på sina axlar.

Örebro är den blåljuspersonal som kramades med örebroare utanför avspärrningarna.

55

Alla som bara funnits där för varandra. Alla dom gett någon en kram bara därför att den behövde det.

60 Det är Arbetsplatser runt om i staden som har stannat upp och stöttat varandra

Krafterna som efter bästa förmåga gjort vad de kunnat i en fruktansvärd situation och som jag vet, kommer göra än mer framåt.

65 Allt detta är Örebro.

Sorg har ingen tro, ingen hudfärg och känner inga gränser. Den drabbar oss lika.

70 Sorgen finns här ibland oss idag av ett skäl.
Den behövs när vi ska greppa det ogreppbara.
Den utgår från kärleken till de vi förlorat.
Tårarna är den del av det farväl som annars blir för svårt att yttra.

75 Den sorgen ska vi tillåta oss att finnas i så länge det krävs.

Alla örebroare kommer alltid bära med sig den här dagen, dess före och dess efter.

80 I bärandet av sorgen finns en gemensam strävan som redan börjat visa sig tydligt för mig.

Att vi inte låter uppgivenheten vinna. Den får inte vinna.

Det är vi skyldiga de medmänniskor som inte fick chansen att fullfölja sina drömmar.

85

Tack för att ni har lyssnat.

Taggar

2020-tal, 2025, Kvinna, Minnestal

90

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/lena-radstrom-baastad-tal-vid-minnesceremoni-efter-valdsdadet-i-orebro-2025>

95

100

105